

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

.....

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ในการจัดทำแผนครั้งนี้ได้ยึดกรอบการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ โดยเชื่อมโยงกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –พ.ศ. ๒๕๗๙) ซึ่งรัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ริเริ่มจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว ๒๐ ปี เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ชัดเจน เชื่อมโยงกับสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔) ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าว ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น โดยมีรายละเอียดของร่างแผนฉบับต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –พ.ศ. ๒๕๗๙)

โดยยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

๑.๑.๑ ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล

- สังคม มีความปรองดองและสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง และครอบครัวมีความอบอุ่น

- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๑.๑.๒ ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑.๓ ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุก

ด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

-ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และ การพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับการบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการ และเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ และเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาภพนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบัน

ครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่

เหมาะสม

- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๔)

ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเป็นรูปแบบของวิวัฒนาการที่จะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดต่อการพัฒนาที่รุนแรงขึ้นและเป็นประเด็นท้าทายอย่างมากที่จะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้านภายใต้สถานการณ์ที่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีข้อจำกัดหลายด้านแต่การแข่งขันในโลกรุนแรงขึ้นมาก อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ กำลังแรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติสังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลกระทบต่อขาดแคลนแรงงานโดยที่ประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทรุดโทรมอย่างรวดเร็วเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบร้ายแรงต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังต้องประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอร์รัปชันเป็นวงกว้าง ท่ามกลางปัญหาท้าทายที่หลากหลายดังกล่าวซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าประเทศจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้ในระยะยาวนั้น ประเทศต้องเร่งเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ควบคู่กับการพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกด้านและในทุกช่วงวัย และพัฒนาโลจิสติกส์ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ให้เป็นปัจจัยสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญขณะเดียวกันการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเมืองมากขึ้นเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่

นอกจากนั้น ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่จะต้องผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน และเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ของภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนมุ่งเน้นการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และถึงเวลาที่ประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค

ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยทั้งในทุกด้านดังกล่าว ในขณะที่แนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่อย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลผลิตการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลกรวมทั้งการใช้ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกๆ ด้านต่อจากนี้ไป โดยต้องผลักดันขับเคลื่อนการปฏิรูปในเรื่องคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งการสร้างโอกาสการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในระดับชุมชนและพัฒนาด้านสังคมเพื่อปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้และนวัตกรรมและการพัฒนาโดยรวมสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ทั้งนี้ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาในประเด็นการพัฒนาต่างๆ ดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้นต้องปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับต้องปรับให้สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ เป็นธรรมมีธรรมาภิบาล และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกประเทศที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเพื่อเสริมจุดแข็งและแก้ปัญหาจุดอ่อนดังกล่าวให้ปรากฏผลสัมฤทธิ์ได้อย่างจริงจังจึงนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ สำหรับ ประเทศไทย ดังนั้นภาคส่วนต่างๆ ในสังคมมีความตระหนักร่วมกันว่าการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ลุล่วงสัมฤทธิ์ผลได้จริงจังภายใต้สภาพแวดล้อมที่ท้าทายในทุกด้านดังกล่าวนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาวและวางแนวทางการพัฒนาหลักๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีการบูรณาการกัน แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสมและมีความสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหารากฐานและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกๆ ระดับ

การพัฒนาในช่วง ๕ ปีภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงนับเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกและนับว่าเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ สำหรับการพัฒนา โดยที่การกำหนดเป้าหมาย ที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีได้พิจารณาและวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผนจวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕-๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาที่จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ดังนี้

๑. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ มีที่ยืนและเปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาการแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

๔. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา ควบคู่กับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากมิติต่างๆ ทั้งประเด็นและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขาย

เป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทูมนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะมาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการศึกษาที่เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งเสริมแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการร่วมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และการกำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญ ที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนา ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติและการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผล การใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญนอกจากนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายร่วมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนา ที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๔. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านุญษ์ลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำ โดยสถาบันการศึกษานานาชาติ และอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- (๒) เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- (๓) เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- (๔) เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

และมีแนวทางการพัฒนา คือ

- (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่
- (๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลัง

พึงประสงค์

ด้านสุขภาพ

- (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่

- (๑) แผนงานการลงทุนพัฒนาเพิ่มศักยภาพเด็กปฐมวัย
- (๒) แผนการสร้างความอยู่ดีมีสุขและความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- (๓) แผนงานการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- (๔) แผนงานการยกระดับศูนย์ฝึกอบรมแรงงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (๕) แผนงานการสร้างสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้

ต่ำสุด

(๒) เพื่อให้คนไทยทุกคนเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพได้อย่างทั่วถึง

(๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

และมีแนวทางการพัฒนา คือ

(๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ

(๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่

(๑) แผนงานการช่วยเหลือประชากรผู้มีรายได้น้อย

(๒) แผนงานการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ห่างไกลอย่างครอบคลุม

(๓) โครงการบริหารจัดการงบประมาณด้านการศึกษาแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

(๔) แผนงานสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

(๒) สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขา

และแนวทางการพัฒนา คือ

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม (ด้านการคลัง ด้านการเงิน)

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ (ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม ด้านการบริการและการท่องเที่ยว ด้านการค้าและการลงทุน)

แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่

(๑) การจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม

(๒) การกำหนดภูมิทัศน์และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการเงิน

(๓) การทบทวนบทบาทและปรับปรุงประสิทธิภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

(๔) การพัฒนาความรู้และทักษะทางการเงิน

(๕) การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันสินค้าเกษตร

(๖) โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร

(๗) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

(๘) การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

(๙) การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์

(๑๐) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

(๑๑) ธนาคารพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์

(๑๒) การป้องกันการทำให้ประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และพัฒนาระบบการทำประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน

(๑๓) การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์วาระแห่งชาติด้านสหกรณ์และแผนพัฒนาสหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

(๑๔) โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

(๑๕) โครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ

(๑๖) โครงการขยายสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่

ยานยนต์

(๑๗) โครงการพัฒนาระบบเครื่องจักรกลอัตโนมัติในการผลิตของภาคอุตสาหกรรม

(๑๘) โครงการไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์

(๑๙) โครงการเมืองนวัตกรรมอาหาร

(๒๐) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

(๒๑) แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองของประเทศ

(๒๒) แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวรายสาขา

(๒๓) แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว

(๒๔) แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่มนุษย์สร้างขึ้น

(๒๕) โครงการศึกษาแนวทางการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้

เป็นไปตามขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ (Carrying Capacity)

(๒๖) แผนงานพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและยกระดับผู้ประกอบการ

(๒๗) แผนงานส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมกีฬาบน

ฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์

(๒๘) การสร้างศักยภาพการแข่งขันของสินค้าและบริการของไทย

(๒๙) การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ครบวงจร

(๓๐) การส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม

(๓๑) ปรับปรุงศูนย์บริการส่งออกแบบเบ็ดเสร็จ

(๓๒) การสร้างสภาพแวดล้อมการลงทุนที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) สร้างความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ และบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบให้มี

ประสิทธิภาพ

(๓) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น

(๔) พัฒนาขีดความสามารถในการลดก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจาก

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการรับมือกับภัยพิบัติ

และแนวทางการพัฒนา คือ

(๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

(๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

(๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

(๗) พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่

(๑) โครงการส่งเสริมการปลูกป่าไม้เศรษฐกิจมีคาร์บอนยาว

(๒) แผนงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใน ๕ พื้นที่ลุ่มน้ำน่านร่อง

(๓) แผนงานและโครงการตาม Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๔

(๔) โครงการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

(๕) โครงการเมืองสีเขียว (Green City)

(๖) แผนงานด้านลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ (NAMA Roadmap) และแผนงานด้านการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความมั่นคงภายใน รวมทั้งป้องกันปัญหาภัยคุกคามที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชาติ

(๒) เพื่อสร้างความพร้อมและฉันทกกำลังของทุกภาคส่วน ให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านความมั่นคง และมีศักยภาพในการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดจากภัยคุกคามทั้งภัยทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

(๓) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับมิตรประเทศ ในการสนับสนุนการรักษาความสงบสุขและผลประโยชน์ของชาติ

(๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารนโยบายด้านความมั่นคง และนโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเป็นเอกภาพ

และแนวทางการพัฒนา คือ

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
 - (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
 - (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
 - (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล
 - (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง กับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่**

- (๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ
- (๒) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้
- (๓) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคระบาดและสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ
- (๕) การป้องกันภัยและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- (๖) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- (๗) พัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้งทางบกและทางทะเลของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) เพื่อให้ภาครัฐมีขนาดเล็ก มีการบริหารจัดการที่ดี และได้มาตรฐานสากล
- (๒) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีการบริหารจัดการและให้บริการ แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใสตรวจสอบได้
- (๓) เพื่อลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ
- (๔) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการทางกฎหมายให้สามารถอำนวยความสะดวกด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ประชาชน

และแนวทางการพัฒนา คือ

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

แผนงานโครงการสำคัญ ได้แก่

(๑) การปรับโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน

(๒) การปฏิรูปการพัฒนาข้าราชการ

(๓) การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการบริหารงานแห่งรัฐ

(๔) การปรับปรุงกฎหมายเพื่อวางระบบการบริหารจัดการงบประมาณเชิงพื้นที่

(๕) การบูรณาการโครงสร้างพื้นฐานกลางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร

(Information and Communication Technology/ICT สำหรับบริการภาครัฐ Government Shared Infrastructure)

(๖) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการของภาครัฐ

(๗) การพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนและการให้ความช่วยเหลือประชาชน

(๘) การปฏิรูปองค์กรในกระบวนการยุติธรรม

(๙) การสร้างกลไก “ยับยั้ง” และ “สร้างความตระหนักรู้” เพื่อป้องกันการทุจริต

(๑๐) การพัฒนาระบบการจัดทำนโยบายสาธารณะรวมถึงกฎหมาย กฎระเบียบให้มี

คุณภาพและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านขนส่งและการค้ารวมทั้งมีกลไกกำกับ ดูแล การประกอบกิจการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ให้สามารถสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน

(๒) เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด ตลอดจนขยายโอกาสทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน

(๓) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และส่งเสริมธุรกิจดิจิทัลใหม่ และนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาระบบความปลอดภัยทางไซเบอร์ให้มีความมั่นคง และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลให้แก่ผู้ใช้บริการ

(๔) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและขยายการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำประปาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ลดอัตราน้ำสูญเสียในระบบประปา และกลไกการบริหารจัดการการประกอบกิจการน้ำประปาในภาพรวมของประเทศ

(๕) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อลดการนำเข้าจากต่างประเทศ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

แนวทางการพัฒนา คือ

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง

(๓) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

(๔) การพัฒนาด้านพลังงาน

(๕) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล

(๖) การพัฒนาระบบน้ำประปา

แผนงานโครงการสำคัญ คือ

- (๑) แผนงานและโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
- (๒) แผนงานและโครงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนรูปแบบการ

ขนส่งสินค้า

- (๓) แผนงานและโครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
- (๔) แผนงานและโครงการพัฒนาด้านพลังงาน
- (๕) แผนงาน/โครงการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- (๖) แผนงาน/โครงการพัฒนาสาธารณูปการด้านน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยกระดับความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าให้สนับสนุนการสร้างมูลค่าของสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย

(๒) เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและนำเทคโนโลยีไปใช้ให้กับเกษตรกรรายย่อย วิชากิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๓) เพื่อพัฒนานวัตกรรมที่มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) เพื่อบูรณาการระบบบริหารจัดการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

แนวทางการพัฒนา คือ

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)

(๓) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แผนงานโครงการสำคัญ คือ

(๑) แผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้มีบทบาทนำและใช้นวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ

(๒) แผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้เป็นเจ้าของห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มสูงในตลาดโลกในอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพ (Global Value Chain Controller)

(๓) โครงการส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ไทย เพื่อนำขึ้นบัญชีนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อกระจายความเจริญและโอกาสทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงมากขึ้น

(๒) เพื่อพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม

(๓) เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักให้ขยายตัวอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

(๔) เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา คือ

- (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
- (๒) การพัฒนาการเมือง
- (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนงานโครงการสำคัญ คือ

- (๑) โครงการพัฒนากลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- (๒) โครงการส่งเสริมเกษตรปลอดภัยภาคเหนือตอนล่าง
- (๓) โครงการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อป้องกันปัญหาหมอกควันใน

ภาคเหนือ

- (๔) โครงการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์และพัฒนานวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

- (๕) โครงการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

- (๖) โครงการยกระดับกิจกรรมและบริการด้านการท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติภาคกลาง
- (๗) โครงการยกระดับคุณภาพกระบวนการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

และปลอดภัย

- (๘) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลภาคกลางแบบมีส่วนร่วม
- (๙) โครงการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตภัณฑียางพาราภาคใต้
- (๑๐) โครงการเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมันและพื้นที่เกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๑๑) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตโคเนื้อศรีวิชัยภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- (๑๒) โครงการพัฒนาเมืองมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์อารยธรรมศรีวิชัย

จังหวัดนครศรีธรรมราช

- (๑๓) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑๔) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภาคใต้ฝั่งอันดามัน อ่าวไทย และแหล่งท่องเที่ยว

ตอนในที่มีศักยภาพ

- (๑๕) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- (๑๖) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลภาคใต้แบบมีส่วนร่วม
- (๑๗) โครงการปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง
- (๑๘) โครงการติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่มาบตาพุดและ

บริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง

- (๑๙) โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- (๒๐) โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ตาก สงขลา และ

หนองคาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

โดยมีวัตถุประสงค์ภายใต้ยุทธศาสตร์ คือ

(๑) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศไทยที่เป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย

(๑) เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ และยกระดับให้ประเทศเป็นฐานการผลิตและการลงทุนที่มีศักยภาพและโดดเด่น

(๒) เพื่อเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

แนวทางการพัฒนา คือ

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๔) การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ(Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง

(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

แผนงานโครงการสำคัญ คือ

(๑) แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ

(๒) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS)

(๓) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT)

(๔) แผนงานโครงการที่สำคัญภายใต้กรอบเอเปค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคเหนือ

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสาน และ สร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบ

การผลิต เพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์นอกจากนี้ ทำเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และสามารถ ขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตก ๑๕ แผนพัฒนาภาคเหนือ รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของ สถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้าง มูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มี ศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนสู่สากล บนพื้นฐานโดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒. เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

“ลำปางเมืองน่าอยู่ นครแห่งความสุข”

นิยาม : จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยว การค้า การบริการ และการเกษตร และเป็นนครแห่งความสุขด้วยคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ภายใต้การจัดระบบสวัสดิการทางสังคม ถ้าวินัย การเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และสภาพแวดล้อมที่ดีโดยยึดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเป้าหมายระยะแรกของการพัฒนาที่เน้นการพัฒนาภายใต้แนวคิด “ชุมชนวิถีพอเพียง เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์”

พันธกิจ (Mission)

๑. สนับสนุนอำนวยความสะดวกและเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภายในจังหวัด ให้สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

๒. พัฒนาระดับขีดความสามารถในการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนใหม่ประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและตลาดโลก

๓. ส่งเสริมและพัฒนาของทางจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนทั้งภาคผลิตภาคบริการและพาณิชย์กรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๔. ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปคุณภาพสากลสร้างมูลค่าเพิ่มสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

๕. กำหนดนโยบายจัดทำแผนงานเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างทางกายภาพบุคลากรและการบริหารจัดการในการพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดให้ก้าวสู่ความเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภาคเหนือตอนบน

๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมลำปางให้มีความเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นและถิ่นกำเนิดตามวิถีลำปางโดยดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗. เสริมสร้างพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาชีวิตทรัพย์สินและความมั่นคงของคนในจังหวัด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงตลอดจนการเฝ้าระวังและป้องกันภัยในชุมชน

๘. สนับสนุนส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีการดำเนินงานการบริหารจัดการในทุกระดับให้โปร่งใสและเป็นธรรมภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน และการเกษตร ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และแก้ไขปัญหาความยากจน ด้วยการเสริมสร้างอาชีพสนองต่อความต้องการของประชาชนจังหวัดลำปาง

๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดลำปางทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ในด้านการจัดสวัสดิการสังคม อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เพื่อเสริมสร้างจังหวัดลำปางให้เป็นสังคมที่มั่นคง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ภายใต้กลไกการเชื่อมประสานความสัมพันธ์ปรองดองที่มีประสิทธิภาพ

๔. เพื่อสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติให้อุดมสมบูรณ์ สุวีถีการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนของประชาชน และคุณภาพที่ดีของสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดลำปาง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : การพัฒนาสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวครบวงจร บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่มีความโดดเด่นและมีคุณภาพสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการบริหารจัดการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรการท่องเที่ยว
๓. อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟูแหล่งน้ำ ท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน

๕. การพัฒนาและบริการให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๖. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๗. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และแปรรูปเกษตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพมาตรฐานโดดเด่นของภาคเหนือและของประเทศ

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นโดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ การปฏิรูปที่ดิน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. พัฒนาเกษตร สถาบันเกษตรกร เครือข่ายผู้ผลิตและชุมชน ให้เข้มแข็ง มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งทุนและสามารถหาปัจจัยการผลิตในราคาที่เหมาะสม สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีความโดดเด่นได้มาตรฐาน

๓. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาปรับมาใช้ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการผลิต ทางการเกษตรให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔. ส่งเสริมการตลาดและจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าที่ได้มาตรฐานรวมถึงประชาสัมพันธ์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ของสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน

ตัวชี้วัด

๑. อัตราเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัด ร้อยละ ๓ ต่อปี

๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม (พืชอาหาร ข้าว ปศุสัตว์ และประมง) และผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน เช่น GAP/Safety Level/เกษตรอินทรีย์/PGS/GMP เป็นต้น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๓. จำนวนชนิดสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่มีความโดดเด่น ไม่น้อยกว่า ๒ ชนิดสินค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน จาก
ฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :เป็นแหล่งผลิตสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน บน
พื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ จากทุนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงการเป็นจุดเชื่อมโยง โลจิสติกส์
ของภาคเหนือ ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างพัฒนาและเชื่อมโยง โครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค ระบบการขนส่งและสิ่ง
อำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เพื่อปัจจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในด้านการประกอบธุรกิจ ด้านการพัฒนา
กระบวนการผลิตการบริหารจัดการ การตลาดและการส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขัน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการออกแบบ เพื่อผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ
มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการบริหารจัดการบนพื้นฐานของเศรษฐกิจ
เชิงสร้างสรรค์
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริม
สนับสนุนการรวมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน บนฐานรากของความรู้สมัยใหม่
และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งระดับในและ
ต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
๒. ร้อยละของผู้ประกอบที่ยื่นคำขอที่ผ่านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ (มผข.) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ
๘๐ ต่อปี
๓. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการในพื้นที่ต่อการพัฒนาโลจิสติกส์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ต่อปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตสามารถเข้าถึงบริการ
ขั้นพื้นฐานของภาครัฐมีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินมีการบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ
รวมถึงอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกมิติ
๒. เสริมสร้างและยกระดับความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันทางสังคม เพื่อสร้าง
ภูมิคุ้มกัน ให้สามารถดำรงชีวิต ตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๓. บูรณาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและพัฒนาระบบการเฝ้าตรวจ

๔. เสริมสร้างศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมในการบริหารจัดการสาธารณภัย

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๖๐

๒. ประชาชนกลุ่มเปราะบางได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและทักษะชีวิตให้มีความเข้มแข็งร้อยละ ๗๐

๓. ความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบสาธารณภัยลดลง ร้อยละ ๒๐ (ลดลงจากปี ๒๕๖๐)

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ต่อปี

๕. ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ลดลง ๕,๐๐๐ ตัน ต่อปี

๑.๔ ทิศทางการพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปาง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำปางเป็นองค์กรแห่งความสุข”

องค์กรแห่งความสุข หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีบุคลากรมีความรู้ความสามารถ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยให้หลักกฎหมายหลักธรรมาภิบาล หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน หลักบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน การเชื่อมโยง การประสานแผนงาน/โครงการ การบริหารงานที่ควบคู่ไปกับการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาศักยภาพของทุนมนุษย์/ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะอย่างทั่วถึงภายใต้ความเป็นกลาง ความเสมอภาค เป็นธรรมและเป็นสังคมแห่งความสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์

๑. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

๑.๑ การก่อสร้าง/การปรับปรุง/การบำรุงรักษาถนน สะพาน และการบำรุงสายทางอื่น

๑.๒ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ (เพื่อการประกอบอาชีพและใช้ในชีวิตประจำวัน)

๑.๓ การไฟฟ้าสาธารณะ

๑.๔ การผังเมือง

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยกลยุทธ์ดังนี้

๒.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การเฝ้าระวังและการป้องกัน/การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้
 - ๓.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
 - ๓.๒ การศึกษา
 - ๓.๓ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๓.๔ การป้องกัน/การรักษา/การส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
 - ๓.๕ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้
 - ๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
 - ๔.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการใช้สินค้าท้องถิ่นและการตลาด
 - ๔.๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕. ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้
 - ๕.๑ การพัฒนาบุคลากร
 - ๕.๒ การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
 - ๕.๓ การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ

๑.๕ Thailand ๔.๐

ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจอยู่หลายครั้ง เริ่มจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นภาคการเกษตร ไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และก้าวสู่ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ภายใต้ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” นั้น นอกจากต้องเผชิญกับภัยคุกคามประเทศรายได้ปานกลางแล้ว เรายังต้องเผชิญกับ “ภัยคุกคามเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่ง” และ “ภัยคุกคามไม่สมดุลในการพัฒนา” ภัยคุกคามเหล่านี้เป็นประเด็นที่ท้าทายรัฐบาล ในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อก้าวข้าม “ประเทศไทย ๓.๐” ไปสู่ “ประเทศไทย ๔.๐”

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” กล่าวคือ ในปัจจุบัน ยังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” ต้องปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” นั้น หมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน ๓ มิติสำคัญ คือ

๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม”
 ๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
 ๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น
- การเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ
๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
 ๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

๓.เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

๔.เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

การพัฒนา “เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่” (New Engines of Growth) ด้วยการแปลง “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ “ความหลากหลายเชิงชีวภาพ” และ “ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม” ให้เป็น “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย” ประกอบด้วย

๑.กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)

๒.กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness&Bio-Med)

๓.กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)

๔.กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)

๕.กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

กล่าวโดยสรุปกระบวนการทัศน์ในการพัฒนาประเทศ ภายใต้ “ประเทศไทย ๔.๐” มี ๓ ประเด็นที่สำคัญ

๑.เป็นจุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม

๒.เป็น “Reform in Action” ที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน

๓.เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” โดยเป็นประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรระดับโลก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของการ “รู้จักเติม รู้จักพอ และรู้จักปัน”

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งคุณภาพ”

(คุณภาพคน คุณภาพชีวิต คุณภาพการบริหารจัดการ)

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะและพัฒนาระบบผังเมือง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการองค์กร
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุน เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตร โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา และจัดระเบียบสังคม คุณภาพชีวิต และความเข้มแข็ง ของชุมชน
๖. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพของคนในชุมชนทุกช่วงวัยให้มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
๓. เพื่อให้ทุกคนในชุมชนมีความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองสิทธิพื้นฐาน มีความเสมอภาคในการดำรงชีวิต และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนและท้องถิ่นตน
๔. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ และรายได้เกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
๕. เพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและการธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพื้นที่และหนุนเสริมแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น
๖. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม
๗. เพื่ออนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการบริการสาธารณะ และระบบผังเมือง
๒. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการด้านการศึกษา
๓. ระดับความสำเร็จในการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ
๔. ระดับความสำเร็จในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. ร้อยละของประชาชนมีความพึงพอใจในการดำเนินงานโครงการในพื้นที่เกษตร
๖. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับเกษตรกร
๗. ร้อยละความพึงพอใจต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๘. ระดับความสำเร็จการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะเป็นระบบครอบคลุมทุกพื้นที่
๒. พัฒนาระบบผังเมืองและการพัฒนาตามผังเมือง
๓. ประชาชนทุกช่วงวัยเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา แหล่งเรียนรู้ และองค์ความรู้ที่หลากหลาย
๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาในทุกระดับ
๕. ประชาชนในชุมชนสามารถจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตัวเอง
๖. การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร
๗. ประชาชนเทศบาลเมืองเขลางค์นครมีคุณภาพชีวิต (Quality of life) ที่ดีทุกกลุ่มเป้าหมาย
๘. พัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๙. อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วม

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะและพัฒนาระบบผังเมือง
 - ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
 - ๑.๒ พัฒนาระบบ การบริการสาธารณะแก่ชุมชน
 - ๑.๓ พัฒนาระบบผังเมืองและการพัฒนาตามผังเมือง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
 - ๒.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
 - ๒.๒ การพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม
 - ๒.๓ พัฒนาเด็กและเยาวชน สู้ความมั่นคง แข็งแรง ดี มีสุข และสร้างสรรค์
 - ๒.๔ พัฒนาผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีคุณภาพ มีคุณค่า สามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
 - ๒.๕ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สอดคล้องเชื่อมโยงประชาคมอาเซียน
 - ๒.๖ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ และองค์ความรู้ที่หลากหลาย
๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการองค์กร
 - ๓.๑ ส่งเสริมประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการองค์กรภายใต้หลักธรรมาภิบาล
 - ๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร
 - ๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์เชิงรุก
 - ๓.๔ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกๆระดับ เป็นภาคีเครือข่ายความร่วมมือ

๓.๕ ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และความเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย และวัฒนธรรมประชาธิปไตย

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุน เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตร โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร

- ๔.๑ ส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรทั้งระบบ และเพิ่มขีดความสามารถของภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๔.๒ ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการ
- ๔.๓ ส่งเสริมความเข้มแข็งและสร้าง กลุ่ม เครือข่าย และสถาบันทางการเกษตร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดระเบียบสังคม คุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของชุมชน

- ๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชนฐานรากบนพื้นฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕.๒ พัฒนาระบบการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวในระดับชุมชน
- ๕.๓ ส่งเสริมกระบวนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์แห่งวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่
- ๕.๔ การพัฒนา และจัดระเบียบสังคม เพื่อเสริมสร้างสังคมให้อยู่ในระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่กำหนดไว้
- ๕.๕ พัฒนาคูณภาพชีวิต และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๕.๖ สร้างเสริมสุขภาพของคนในชุมชนอย่างเป็นองค์รวมและพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบและบูรณาการในทุกกระดับ
- ๕.๗ เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไข และป้องกันปัญหาสาธารณสุขในชุมชน
- ๕.๘ เตรียมความพร้อมและเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๖.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๒ เพิ่มขีดความสามารถ และศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็ง ในการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศของชุมชน
- ๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียในชุมชน
- ๖.๔ ปรับปรุงภูมิทัศน์ และพัฒนาระบบการบำรุงรักษาภูมิทัศน์ของเมืองอย่างยั่งยืน
- ๖.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และบริการสาธารณะในชุมชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นครซึ่งสอดคล้องกับนโยบายทุกระดับและการพัฒนาในระดับชุมชนที่สามารถแก้ไขปัญหาให้ทุกคนได้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องกัน เทศบาลเมืองเขลางค์นครได้กำหนดจุดยืนการพัฒนา (Positioning) ได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๒.๗.๑ ด้านวัฒนธรรมประเพณี อาทิ การสนับสนุนด้านการศึกษา ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารข้อมูล การปลูกจิตสำนึกการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรอบแนวคิด

จากกระแสการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างถิ่นเข้ามาท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมตามยุคสมัย การเผยแพร่วัฒนธรรมข้ามชาติและการก้าวล้ำของเทคโนโลยี ที่สามารถรับรู้ข่าวสารกันได้ทุกมุมโลกผ่านทางสังคมออนไลน์ที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น รวมทั้งโทรทัศน์ นิตยสาร บุคคลและสื่อบันเทิงอื่นๆ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยขาดการเลือกสรรกลั่นกรอง เทศบาลเมืองเขลางค์นครได้ส่งเสริมให้ประชาชนและวัยรุ่น และคนในชุมชนได้เห็นคุณค่า และตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมชาติโดยเฉพาะวัฒนธรรมของตนทั้งการทอเที๋ย อาหาร การแต่งกาย ภาษา และกระตุ้นให้เกิดสำนึกรักบ้านเกิด ส่งเสริมการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมประเพณี ในท้องถิ่น รวมทั้งการขยายโอกาสให้ประชาชน เยาวชน นักเรียนและผู้สนใจทั้งในท้องถิ่นและบุคคลภายนอก ได้มีโอกาสสัมผัส และเข้าร่วมกิจกรรมผ่านแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม อีกทั้งเป็นการสร้างโอกาสในการ ศึกษา ค้นคว้า คิดวิเคราะห์ ทดลอง เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างนวัตกรรม ใหม่และนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่าที่สุด เพื่อดำรงไว้ซึ่งภาคภูมิใจในท้องถิ่น และเกียรติภูมิไทย สร้างความเข้มแข็งในชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้คนในชุมชน ควรต้องตระหนักถึง ประเพณี วิถีชีวิต และวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง โดยการปรับประยุกต์ใช้ให้มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตโดยเฉพาะการสืบสานวัฒนธรรม ไทลื้อ ที่มีอัตลักษณ์การรักษาวัฒนธรรมของตนเองเอาไว้ได้แม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนาน แต่ชาวไทลื้อก็ยังใช้ชีวิตได้ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
๒. จัดกิจกรรมตามประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น และกระตุ้นให้ผู้ปกครองส่งเสริม ให้เด็กและเยาวชนเห็นถึงบทบาทความสำคัญและเข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น
๓. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม หรือการผสมผสานและการถ่ายทอดความรู้ร่วมกัน ระหว่าง บ้าน วัด และโรงเรียน

๒.๗.๒ ด้านสังคม ประกอบด้วยเรื่องต่างๆ อาทิ การเมือง การปกครอง กลุ่มองค์กร ในชุมชนการสงเคราะห์การป้องกัน ยาเสพติด ส่งเสริมประชาธิปไตย ฯลฯ

กรอบแนวคิด

ด้วยเทศบาลเมืองเขลางค์นครได้ตระหนักว่า การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ให้ชุมชนมีความรัก ความสามัคคี มีการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง และขยายออกไป จนถึงการสร้างเครือข่ายกับชุมชนใกล้เคียง เป็นแนวทางการพัฒนาที่ชุมชนสร้างได้ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือกัน แก้ไขปัญหา ทำให้ปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการติดยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนและวัยรุ่น ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาอาชญากรรมฯ ในชุมชนลดลงได้ ตลอดจนการเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจภายในชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มความเข้มงวดกวดขันปัญหา ยาเสพติดเป็นกระบวนการส่งเสริมชุมชนเข้มแข็ง ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนด้วยการสนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ แก้ไขปัญหาสังคมด้านต่างๆ เพื่อป้องกันภัยยาเสพติดปลูกจิตสำนึกเยาวชนรุ่นใหม่ ห่างไกลยาเสพติด โดยการ

ขยายพื้นที่และกิจกรรมเชิงบวกแก่เยาวชนเพื่อต่อต้านยาเสพติด อาทิ ลานกีฬา ลานดนตรี ลานกิจกรรมสร้างสรรค์ ฯลฯ เพื่อดึงเยาวชนออกมาให้ไกลจากยาเสพติดดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนด้วยการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในสถานศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนด้วยการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในสถานศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนสีขาว

๒. ติดตั้งระบบเสียงตามสายของชุมชนให้มีประสิทธิภาพในการกระจายเสียงข้อมูลข่าวสารในชุมชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง

๓. จัดกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนา การแก้ไขปัญหาได้จริงของชุมชนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชาวบ้านในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เช่น กิจกรรมทางด้านกีฬา ด้านดนตรี เป็นต้น

๔. ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมของคนชุมชน เพื่อให้เกิดความสำนึกและตระหนักรักชุมชนถิ่นบ้านเกิด และเกิดการพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญในด้านต่าง ๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการปกครอง การเลือกตั้งท้องถิ่น และสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน

๒.๗.๓ ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบด้วยเรื่องต่างๆ อาทิ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ

กรอบแนวคิด

จากสภาพพื้นที่ที่กว้างขวาง ๑๙๕.๔๙ ตารางกิโลเมตร เทศบาลเมืองเขลางค์นครมีความมุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองจากการสัญจรปัญหาขยะล้นและส่งกลิ่นเหม็นรวมถึงกลิ่นเหม็นจากการทิ้งสิ่งปฏิกูล (มูลสัตว์) ที่เกิดจากการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ในชุมชน และสภาพภูมิทัศน์ของชุมชนที่ไม่ได้รับการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนทำให้เทศบาลเมืองเขลางค์นครเป็นเมืองสีเขียว มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นในชุมชนเพื่อให้เกิดอากาศบริสุทธิ์ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลดลง ภาวะฝุ่นละออง หมอกควันลดลง และทำให้สุขภาพและชีวิตประชาชนดีขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม โดยการสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดภาวะโลกร้อน การจัดการความรู้ความหลากหลายทางชีวภาพ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ คูคลอง เป็นการจัดกิจกรรม/โครงการ อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ คูคลอง ให้เกิดระบบนิเวศแหล่งน้ำที่ดี และสามารถนำน้ำจากแหล่งน้ำต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ต่อไป

๒. เสริมสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมชุมชน กลุ่มอาสาสมัครการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการผลกระทบจากมลพิษทางอากาศการสร้างจิตสำนึก และถ่ายทอดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้และการสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียรวมในชุมชน ระบบการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายในชุมชน รวมทั้งการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขยะและน้ำเสียในชุมชนแบบมีส่วนร่วม โดยมีคณะกรรมการ การคัดแยกขยะ แปรรูปขยะ

๔. ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตเทศบาลให้มีความสวยงาม และสร้างระบบการดูแล บำรุงรักษาพื้นที่สาธารณะของเมืองที่ผ่านการปรับปรุง พื้นฟูมาแล้ว ให้อยู่ในสภาพที่ดี สวยงาม สามารถใช้ ประโยชน์ได้ตลอดไป

๕. สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียว พลังงานทดแทนและสวนสาธารณะชุมชน ตามความต้องการและความเหมาะสม เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล และเพิ่มสวนสาธารณะของชุมชนในเขตเทศบาลตามความต้องการของประชาชน และตามความเหมาะสม เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ ของเมืองให้ครอบคลุมทุกแห่ง ให้เป็นเมืองน่าอยู่ทุกพื้นที่ ทั้งพื้นที่ส่วนกลาง และพื้นที่ ของชุมชน

๖. การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาผลกระทบที่ตามมาจาก พหุติกรรมกรรณาทำลาย และการทิ้งขยะมูลฝอยในพื้นที่สาธารณะ

๗. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ มีการก่อสร้างสถานที่ใน การเก็บและแปรรูปสิ่งปฏิกูลต่างๆ อย่างเหมาะสม ถูกหลักอนามัยและไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนคนในชุมชน

๒.๗.๔ ด้านการเกษตร

กรอบแนวคิด

ด้วยสภาพพื้นที่ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร กว้างถึง ๑๙๕.๔๙ ตาราง กิโลเมตร และเป็นสังคมเมืองกึ่งชนบท ทำให้ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก และต้อง พึ่งพาแหล่งน้ำจากธรรมชาติ เทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้มองเห็นความสำคัญของภาคเกษตรเพื่อเป็นการ สนับสนุนช่วยเหลือให้ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็ง สร้างสามารถสร้างผลิตได้ปริมาณมาก และมีช่องทาง การจำหน่ายตลอดจนหาสถานที่จำหน่ายผลผลิตได้มากขึ้นซึ่งทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้ ฐานะดีขึ้นและ ครอบครัวยังมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร และเพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการผลิตภาคเกษตรจัดตั้งศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตการเกษตรในชุมชน พัฒนา คุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร และการผลิตสินค้าเกษตรและพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสินค้าเกษตรฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งการสนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางเพื่อการเกษตร

๒. พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านเกษตร ปลูกจิตสำนึก ส่งเสริมค่านิยม และวัฒนธรรมทางการเกษตร และพัฒนาระบบบริหารจัดการการเกษตรกรรม โดยยึดแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง

๓. พัฒนาศักยภาพ และส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มการเกษตรสร้าง เครือข่ายเกษตรเพิ่ม พัฒนาการบริหารจัดการกองทุนการเกษตรการพัฒนาธุรกิจการเกษตร และวิสาหกิจ และ ส่งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กิจกรรม การกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมของ สภาเกษตรกรทุกระดับ

๔. ส่งเสริม จัดหาแหล่งทุนเพื่อการเกษตร เพิ่มรายได้ และพัฒนาอาชีพของ เกษตรกรส่งเสริมการผลิตเกษตรปลอดภัย หรือ เกษตรอินทรีย์รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนเพื่อ การเกษตร

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ประเทศไทยจะได้รับการพัฒนาโดยรวมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนนั้น การพัฒนาในระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ โดยเฉพาะการพัฒนาในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงกันทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ไม่เป็นการดำเนินการที่ต่างคนต่างคิด ต่างทำ แต่อย่างไรก็ดีทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความอิสระในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและงบประมาณ แต่ควรคำนึงถึงบริบท อำนาจหน้าที่ และทิศทางการพัฒนาของพื้นที่ชาติเป็นสำคัญด้วย

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศไทย อาศัยข้อมูลในการวิเคราะห์และจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในสองระดับคือ ระดับที่ ๑ ข้อมูลจากบนลงล่าง (top down) คือเกิดความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดลำปาง ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นThailand ๔.๐ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น และอื่นที่เกี่ยวข้อง ระดับที่ ๒ ข้อมูลจากล่างขึ้นบน (bottom up) โดยมีการเก็บข้อมูลจากแผนชุมชน ปัญหาความต้องการของประชาชน จากการประชาคมระดับชุมชนจนถึงกระบวนการประชาคมท้องถิ่นเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและข้อมูลพื้นฐานต่างๆ เป็นต้น ความเชื่อมโยงในภาพรวมของในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด และท้องถิ่น คือการมุ่งสร้าง “เมืองแห่งคุณภาพ” (คุณภาพคน คุณภาพชีวิต คุณภาพการบริหารจัดการ) เพื่อเกิดสังคมแห่งความสุขเกิดความมั่นคง ยั่งยืน สมดุล ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้จัดทำการศึกษาวิเคราะห์ SWOT Analysis จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และศักยภาพของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร และจากการศึกษาสภาพแวดล้อมของทั้ง ๔ ตำบลในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร และการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

มีพื้นที่อาณาเขต ติดต่อกับเทศบาลนครลำปาง ซึ่งเป็นพื้นที่ใจกลางเมืองลำปาง เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จึงเป็นพื้นที่ส่วนขยายทางเศรษฐกิจของเมืองลำปาง ประกอบกับมีเส้นทางด่วนสายกรุงเทพ-อินทร์บุรี ตัดผ่าน ทำให้มีการคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว และเพิ่มเส้นทางเศรษฐกิจ มีผู้ประกอบการการลงทุนในภาคธุรกิจ เพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ วัดพระธาตุดอยม่วงคำ วัดม่อนจำศีล วัดป่าต้นกุ่มเมือง วัดสามัคคีบุญญาราม และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ทะเลสาบวังเฮื้อ หรือ “ทะเลลำปาง” แต่สถานที่ท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้น ยังไม่ได้รับความนิยมมากนัก เนื่องจาก เป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็ก ประกอบกับมีความเสื่อมโทรมขาดจุดเด่น ในการดึงดูดนักท่องเที่ยว และระยะทางห่างไกล จากสถานที่สำคัญอื่น ๆ โครงสร้างทางเศรษฐกิจแตกออกไปเป็นหลาย ๆ แขนง ตามแต่ละพื้นที่ ความกว้างของพื้นที่ ทำให้มีประชากรที่มีอาชีพหลากหลาย อาชีพหลักได้แก่ เกษตรกรเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรกรรมขนาดใหญ่ พื้นที่ภาคการเกษตร มีทั้งหมด ๓๐,๖๙๓ ไร่ โดยแบ่งเป็นปลูกพืชเศรษฐกิจ(ข้าว) มีจำนวน ๒,๕๙๔ ไร่ ทำปศุสัตว์ ๑,๒๓๙ ไร่ และทำประมงน้ำจืด ๑๐๙ ไร่ แต่การทำเกษตรกรรม ยังขาดการลงทุนในด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือเหมาะสมกับการพัฒนา ประชากรในพื้นที่มีการประกอบอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ตำบลแสนทอง และประชากรบางส่วนประกอบธุรกิจ ร้านอาหาร ร้านขายของชำ และธุรกิจหอพัก ในย่านสถานบันการศึกษา โรงงาน สภาพคมนาคม และพื้นที่โดยรวม รองรับขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดลำปาง

ศักยภาพด้านสังคม

เนื่องจากเทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีพื้นที่ กว้างถึง ๑๙๔.๔๙ ตารางกิโลเมตร จึงทำให้มีบางพื้นที่ ยังเป็น สังคมชนบท แต่ในบางพื้นที่ ก็มีลักษณะเป็นสังคมเมือง มีถนนสายสำคัญผ่านหลายสาย ได้แก่ ถนนพหลโยธิน ถนนวชิราวุธดำเนิน ถนนลำปาง-แม่ทะ และถนน ลำปาง – เชียงใหม่ ในเขตพื้นที่ตำบลกล้วยแพะ ประชากรส่วนใหญ่ มีเชื้อสายไทลื้อ มีวัฒนธรรมทางภาษาเป็นของตนเอง ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน เช่น ด้านการแต่งกาย อาหาร และภาษา โดยประชาชนยังคงยึดถือตามประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม บนถนนวชิราวุธดำเนิน มีศูนย์ราชการจังหวัดลำปาง และสถาบันทางการศึกษาขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตตำบลพระบาท ประชากรในพื้นที่นี้มีจำนวนพอสมควรไม่หนาแน่นนัก ถัดออกไปเป็นบริเวณบ้านผาลาด ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ติดต่อกับเทศบาลตำบลแม่เกาะการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เกาะ มีประชากรไม่หนาแน่น และมีสถาบันราชภัฏลำปาง ตั้งอยู่ในตำบลชมพู ในส่วนของปัญหาทางด้านสังคม ยังพบปัญหาด้าน ยาเสพติดในชุมชน และการจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น ปัญหาการติดเกมส์ของเด็กและเยาวชน คนในชุมชนยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ยังขาดจิตสำนึกสาธารณะที่แท้จริง รวมถึงการไม่เคารพและไม่ยอมรับในกฎระเบียบ กติกาของสังคม มีทัศนคติที่

แตกต่างกัน ตามกลุ่มประชากรในแต่ละพื้นที่ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัญหาการแทรกแซงทางการเมือง ความแตกต่างทางด้านความคิด ทางการเมือง มีความเหลื่อมล้ำ ความแตกต่างในการพัฒนา

ศักยภาพด้านการศึกษา

- เทศบาลเมืองเขลางค์นครมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน ๑๒ ศูนย์ และมีครูผู้ดูแลเด็กอย่างเพียงพอ เพื่อให้การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีมาตรฐาน และมีคุณภาพตามหลักวิชาการ ให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กปฐมวัยภายในเขตเทศบาลมีพัฒนาการสมบูรณ์ตามวัย ครบทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา และมีความพร้อมในการเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในเขตพื้นที่อีก จำนวน ๑๐ แห่ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในระดับประถมศึกษาในท้องถิ่นให้สามารถเรียนหนังสือใกล้บ้าน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและยังได้ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็ก ให้มีความรู้และความสามารถในการดูแลเด็กเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในภาคประชาชนได้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ และองค์ความรู้ที่หลากหลายในโรงเรียนผู้สูงอายุและผู้สูงอายุในชุมชน และคนในชุมชนมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญที่หลากหลายมีศักยภาพในการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ (ภูมิปัญญาท้องถิ่น)

ด้านผังเมือง

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีพื้นที่ กว้างถึง ๑๙๔.๔๙ ตารางกิโลเมตร ลักษณะสังคมเป็นกึ่งเมืองกึ่งชนบท การจัดทำด้านผังเมืองภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ เทศบาลเมืองเขลางค์นครมีนโยบายจัดวางและทำผังเมืองรวมของเทศบาลเป็นแผนแม่บทด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับการพัฒนาพื้นที่และรองรับการขยายตัวของเมือง ตลอดจนรองรับการลงทุนของภาคเอกชนที่ไม่กระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งฟื้นฟูระบบชุมชนเดิมให้สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่

ด้านเทคโนโลยี

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีเว็บไซต์ www.kalangnakorn.com Line facebook ซึ่งได้จัดทำรายการเทศบาลเมืองเขลางค์นครเพื่อชุมชนผ่านเฟสบุ๊คไลฟ์ เพื่อให้การติดต่อสื่อสาร และประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และความคล่องตัวในการดำเนินงาน การประสานงาน และการติดต่อสื่อสารต่างๆ ทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และสามารถตรวจสอบการทำงานของเทศบาลได้ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นที่ยอมรับในยุคปัจจุบันและในยุคที่จำเป็นและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงาน การบริหารงานและการตัดสินใจ ต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่ดีโดยมีกระบวนการจัดการผ่านคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การผลิต การจัดเก็บ การประมวลผล การเรียกใช้และการสื่อสารสารสนเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลเมืองเขลางค์นครมีสภาพทางภูมิศาสตร์ หลากหลายตามแต่ละพื้นที่ ตำบลพระบาทมีสภาพเป็นภูเขา ภูมิประเทศโดยรวมเป็นพื้นที่ลุ่มแม่น้ำ มีแม่น้ำสายหลักของจังหวัดลำปางไหลผ่าน คือ แม่น้ำวัง ซึ่งไหลผ่าน ตำบลปลงแสนทอง และ ตำบลชมพู เป็นระยะทางจำนวนรวม ๑๒ กิโลเมตร สภาพแม่น้ำตื้นเขิน ปริมาณน้ำลดลงทุกปี คุณภาพของน้ำไม่ค่อยดี เนื่องจากมีการปล่อยน้ำเสียจากชุมชน นอกจากนี้ มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอื่น ๆ อาทิ ห้วยพูนก ห้วยป่านาต ทะเลสาบวังเฮือ สถานีสูบน้ำบ้านลำปางกลาง ตะวันตก สถานีสูบน้ำบ้านวังแก้ว และโครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าของกลุ่มทำนابخาน ก๊วยแพะ การจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลดำเนินการจัดเก็บเองมีปริมาณประมาณ ๔๐-๕๐ ตันต่อวัน โดยการจ้างเหมาเอกชนในการกำจัดขยะ และมีบ่อกำจัดขยะอยู่ที่ตำบลก๊วยแพะ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน - เมษายน เป็นช่วงที่มีสถิติการเกิดไฟป่าสูงกว่าช่วงอื่นๆ เนื่องจากสภาพอากาศแห้ง ลมพัดแรง ประกอบกับต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก ผลัดใบ หญ้าแห้งตาย โดยสาเหตุหลักของการเกิดไฟป่าส่วนใหญ่เกิดจากมนุษย์จุดไฟ เพื่อหาของป่าและล่าสัตว์ รวมถึงการทำไร่เลื่อนลอย เมื่อเกิดเพลิงไหม้จึงเป็นเชื้อเพลิงอย่างดีที่ทำให้ไฟลุกลามอย่างรวดเร็ว และยากต่อการควบคุม โดยเฉพาะพื้นที่ป่าไม้และภูเขาสูง ประกอบกับปัญหาหมอกควันที่เป็นผลกระทบมาจากไฟป่า ส่งผลให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนจากมลพิษ

การวิเคราะห์ SWOT Analysis

S Strength จุดแข็ง

- มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเชื้อชาติและชนเผ่า มีภาษาท้องถิ่นของชาวไทยล้านนา ไทลื้อ ภาษาเมี่ยน (เย้า)
- ในบางชุมชน คนในชุมชนยังคงยึดถือปฏิบัติตามประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมรวมถึงการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งเป็นวิถีวัฒนธรรม และการยึดโยงสายสัมพันธ์ที่ดีงาม ระหว่างคนในชุมชน
- มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านศิลปะ หัตถกรรม งานฝีมือต่างๆ เช่น กระบายกะลามะพร้าว ตุง ตระกร้า งานฝีมือ)
- ผู้สูงอายุในชุมชน และคนในชุมชนมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย มีศักยภาพในการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ (ภูมิปัญญาท้องถิ่น)
- มีการรวมกลุ่มในชุมชนที่เข้มแข็ง อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มพัฒนาด้านการเกษตร กลุ่มสตรี กลุ่ม อ.ส.ม. กลุ่มด้านกีฬา รวมถึงการรวมกลุ่มทางการเงิน กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ต่างๆ
- ในเขตเมืองการคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว
- สภาพเศรษฐกิจของชุมชนโดยภาพรวมมีความเข้มแข็ง เนื่องจากเขตพื้นที่มีขนาดใหญ่ ครอบคลุมทั้งในส่วนภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจต่างๆ เช่นเซรามิกก่อให้เกิดการพัฒนาและการสร้างรายได้
- ในบางชุมชนให้การสนับสนุนและส่งเสริมทางด้านอาชีพ การฝึกอาชีพ ให้แก่คนในชุมชน รวมถึงการส่งเสริมศักยภาพ การสร้างงานและสร้างอาชีพให้แก่ผู้สูงอายุ
- การเป็นพื้นที่กิ่งเมืองกิ่งชนบทก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสังคม
- มีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่ในชุมชนเป็นจำนวนมาก

W Weak จุดอ่อน

- เป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบทก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ และความแตกต่างในการพัฒนา
- คนในบางชุมชน มีทัศนคติหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ก่อให้เกิดเป็นความขัดแย้งขึ้นในบางเรื่องโดยเกิดขึ้นทั้งระหว่างคนในชุมชน และคนในชุมชนกับผู้นำชุมชน
- ขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร และเพื่อการอุปโภค บริโภค
- ปัญหาด้านยาเสพติดในชุมชน และการจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น รวมถึงปัญหาการติดเกมส์ของเด็กและเยาวชนในชุมชน
- คนในชุมชนยังไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง ขาดการสนับสนุนและส่งเสริมทางการศึกษาอย่างจริงจังขาดการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ หรือห้องสมุดชุมชน
- การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานต่างๆ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ความต้องการที่แท้จริงของชุมชน หรือไม่ปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่ชุมชนเสนอ
- ความไม่แน่นอน มั่งคั่งของรายได้ มีการว่างงานนอกฤดูกาลเพาะปลูก และเก็บเกี่ยว
- หน่วยงานราชการขาดการส่งเสริม พัฒนาปรับปรุงสิ่งต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม และไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยเข้าถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชนได้
- ขาดการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงละเลยวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดีงามในบางสิ่ง
- การมีประชากรแฝงอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับการอพยพโยกย้ายของคนในพื้นที่และต่างพื้นที่อันเนื่องมาจากการทำงาน การประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายทางชนบทธรรมนิยม วิถีชีวิต
- ปัญหาการแทรกแซงทางการเมือง ความแตกต่างทางด้านความคิดทางการเมือง การขัดแย้งภายในองค์กร ทั้งในระดับผู้บริหาร และระดับผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงความไม่โปร่งใสในการตรวจสอบ
- คนในชุมชนยังขาดจิตสำนึกสาธารณะที่แท้จริง รวมถึงการไม่เคารพและไม่ยอมรับในกฎระเบียบ กติกาของสังคม
- ปัญหาหมอกควันที่เป็นผลกระทบมาจากไฟป่า ส่งผลให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนจากมลพิษ

O Opportunity โอกาส

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม
- ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และความคล่องตัวในการดำเนินงาน การประสานงาน และการติดต่อสื่อสารต่างๆ
- ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้น และมีการจัดสวัสดิการทางสังคมหลายรูปแบบ มากขึ้น
- สังคมไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาลมากขึ้น

- แผนการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเพิ่มสัดส่วนงบประมาณของท้องถิ่นกับรัฐบาลให้มากขึ้นซึ่งเอื้อต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การตัดสินใจ และความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

T Theatอุปสรรค

- ข้อจำกัดด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ที่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่อำนวยความสะดวกการลงทุน
- การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของโลก และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ระบบเศรษฐกิจที่ยังอ่อนแอด้านปัจจัยสนับสนุน โครงสร้างพื้นฐาน กฎ ระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการแข่งขันในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
- สังคมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุวัยเด็กและวัยทำงานลดลง ประชากรในชนบทเข้าทำงานในเมือง ความเป็นเมืองขยายตัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านวิถีชีวิตให้เป็นไปในลักษณะสังคมเดี่ยว หรือสังคมในรูปแบบ “ต่างคน ต่างอยู่”
- ปัญหาด้านการเมืองทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นที่เข้ามาแทรกแซง ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นทั้งภายในองค์กรและชุมชน
- วิกฤติด้านคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่ติงามของไทยเสื่อมถอย ปัญหาวัยรุ่น และการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นสาเหตุทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลเมืองเขลางค์นครมีปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาในหลายทาง จากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี สุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้ออย่างมากต่อการพัฒนา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงซึ่งเอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มอำนาจต่อรอง และขยายตลาด แต่การดำเนินการขับเคลื่อนทางภาคธุรกิจ ภาคหน่วยงานของรัฐต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบทางเศรษฐกิจบางอย่างที่ไม่เอื้อต่อการแข่งขันในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและยังขาดปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน แต่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ก่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และความคล่องตัวในการดำเนินงาน การประสานงาน และการติดต่อสื่อสารต่างๆ สังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ วัยเด็กและวัยทำงานลดลง ประชากรในชนบทเข้าทำงานในเมือง ความเป็นเมืองขยายตัว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านวิถีชีวิตให้เป็นไปในลักษณะสังคมเดี่ยว ค่านิยมที่ติงามของไทยความเป็นครอบครัวใหญ่ ที่มีความอบอุ่นเสื่อมถอย ปัญหาวัยรุ่น และการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้น และมีการจัดสวัสดิการทางสังคมหลายรูปแบบมากขึ้น และในสังคมไทยเริ่มมีการตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาลมากขึ้น และอีกส่วนที่สำคัญ คือ แผนการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเพิ่มสัดส่วนงบประมาณของท้องถิ่นกับรัฐบาลให้มากขึ้น ซึ่งเอื้อต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การตัดสินใจ และความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ จึงทำให้เทศบาลเมือง

เขลางค์นครเกิดการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ได้ และส่งผลต่อการพัฒนาที่ดีเชิงพื้นที่และประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

๓.๓ ความเชื่อมโยงและการวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามเจตนารมณ์และความเป็นอิสระในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๖ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะและพัฒนาระบบผังเมือง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการองค์กร

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุน เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตร โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความเข้มแข็ง ของชุมชน

๖. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แต่ละยุทธศาสตร์ได้เชื่อมโยงกับแผนทุกระดับ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณะและพัฒนาระบบผังเมือง
โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๒. เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การพัฒนา
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๓ ด้านการ พัฒนาสังคม/ชุมชน

๓. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความเข้มแข็งการบริหารจัดการองค์กร
โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหาร จัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประทุพทุฒิมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจ บริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อ ยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มี ศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๕. ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ ๕. ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุน เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตร โดยการเพิ่ม ประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร
โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความ เข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๙ : การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความ สมบูรณ์ จัดระบบบริหาร จัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓. พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เกษตร ปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และแปรรูปเกษตร

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดระเบียบสังคม คุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของ ชุมชน
โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ที่ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มี ศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม และยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคูณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแล ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑. พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม/ชุมชน

๖. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยมีความเชื่อมโยงกับ

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์ที่ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๓ แผนพัฒนาภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ (เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน) คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำปาง คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคม คุณภาพชีวิต ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๒ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ได้สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนการพัฒนาทุกระดับ สามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้มีอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประสานแผนภายในพื้นที่ให้มีความสอดคล้องในการจัดแผน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์พัฒนาในระดับท้องถิ่น จังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ และประเทศชาติตามลำดับ